

FOR AT DERE SKAL TRO

Johannes kapittel 2

For at dere SKAL TRO

Bibelgruppeopplegg over
Johannesevangeliet 1–12

VEGARD F. SOLTVEIT

Utgitt på Sambåndet forlag i samarbeid med
Den norske Israelsmisjon og ImF-UNG

Jesus inviterer oss til tjeneste

Det hadde oppstått et ytterst pinlig problem i dette bryllupet – det var tomt for vin. På Jesu tid var dette et stort nederlag for arrangøren. Jesus har på dette tidspunktet ikke gjort noe tegn eller overnaturlig gjerning. Likevel går Maria til Jesus med dette problemet. Hun vet nemlig hvem han er. Som en parentes kan du ta med deg at bibelen oppfordrer oss til å kaste alle våre bekymringer på Jesus (**1 Pet.5,7**).

Jesus gir så en underlig beskjed til tjenerne i bryllupet. De skal fylle vann i kar. For det første var det en tilsynelatende unødvendig jobb. Var dette ei god tid å begynne et stort flyttearbeid av vann? For det andre visste de ikke hva som skulle skje. Likevel gjorde de som de fikk beskjed om. De gjorde det i lydighet, og måtte stole på at Marias tro til denne mannen var sann.

I teksten utvikler det seg et samspill mellom Jesus og tjenerne. I selve tegnet, at vannet ble til vin, er det Jesus ene og alene som handler. Det er kun han som kan skape vin ut av vann. Samtidig velger han å bruke mennesker.

La meg spørre deg - hva er vanskeligst, å flytte vann eller å gjøre vann til vin? Å flytte vann er noe til og med jeg skulle fått til, men vann til vin er ikke helt enkelt. Det er umulig for mennesker. Jesus inviterer på den måten tjenerne til aktivt å ta del i hans guddommelige tegn. Han måtte ikke, men han både vil og velger å bruke helt vanlige mennesker.

Slik opererer Jesus fortsatt i dag. Han vil bruke mennesker. Han vil bruke deg. Paulus skriver at han og Apollos vannet og sådde, men at det er Gud som gir vekst (**1 Kor 3,5-6**). Jesus inviterer fortsatt mennesker med på det han gjør. Ikke fordi Gud trenger oss – for det gjør han ikke. Gud klarer seg utmerket selv. Vi er invitert fordi Gud inviterer oss. Ikke la den sjansen gå fra deg, da! Hvordan kan vi forsvare et «nei takk» i møte med det tilbudet?

Samtalespørsmål:

- Hvilke utfordringer og bekymringer har du, og kan du gi dem til Jesus?
- Hvordan kan vi være med Jesus på jobb i dag? Del gjerne erfaringer eller drømmer.

Jesus rensar tempelet

Det siste avsnittet foregår i påsken. Da har Jesus og disiplene vandret til Jerusalem. Jødene vandret alltid opp til Jerusalem i høytidene. På tempelplassen var det mange som solgte ulike offerdyr, samt noen pengevekslere. Dette var fordi noen kanskje hadde glemt å kjøpe dyr til ofringer, og da kunne handelsmenn og pengevekslere gjøre god business. Dette likte Jesus dårlig, og han raser mot dem. Han lager seg til og med et rep (type pisk) og driver dem ut.

GT-motiv: Tempelet var Guds bolig på jorden. Det var selve symbolet og beviset på at Gud var midt iblant sitt folk Israel. Tempelet var det helligste Israel hadde, og var Israels stolthet. Nå hadde Herodes pusset og bygd på tempelet i førtiseks år. På tross av tempelets storslåtte utsmykking og hellighet, hadde folket gjort det til en røverhule. Dette reagerer Jesus på – Guds hus er et hus for tilbedelse og bønn, ikke for synd og urett. Flere steder i GT leser vi at tempelet måtte renses (se f.eks. **2 Krøn 34**). At Jesus rensar tempelet er dermed ikke noe nytt – men står i en kontinuerlig linje til gudfryktige konger GT. Selv hører Jesus til denne kongeslekten (Matt.1,1ff), han som er Israels store konge.

Apostlene i NT underviser flere steder at Guds sanne tempel er den jesustroende forsamling (**1 Pet 2,4-5** og **1 Tim 3,15**) og jesustroende mennesker (**1 Kor 6,19**).

Gud ønsker det beste for sine templer. Derfor reagerer Jesus når han ser at ting og handlinger som ikke hører hjemme i Guds tempel har fått innpass. I tempelet er det Gud som skal regjere. Det samme gjelder våre liv. Noen ganger må husets herre rydde i hjertet og livet vårt. David synger om dette når han roper, «*ransak meg, Gud og kjenn mitt hjerte, prøv meg og kjenn mine tanker. Se om jeg følger avguders vei, og led meg på evighetens vei!*» (**Salme 139,23-24**).

Hebreerbrevet skriver om «*synden som så lett fanger oss inn ...*» (**Hebr 12,1**). Det kan være fristende å skjule synd og urett som gjemmer seg i våre hjerter. For noen og enhver av oss kan det være ubehagelig å bekjenne synd – fordi synden ikke ønsker å bli avslørt. Den trives i mørke. Om den tas fram i lyset mister den noe av sin kraft. Bekjennelse rensar oss fra all urett, og gir fellesskap med Gud og hverandre (**1 Joh 1,7-9**).

Husk at du er ubetinget elsket av Gud. Du er skapt i hans bilde, og bærer dermed noe gudgitt i deg. Samtidig er vi mennesker syndige. Denne dobbeltheten er verdt å reflektere over. Elsket fordi du er deg, samtidig som synden skiller oss fra Gud.

Vi som ved troen er et tempel for Den hellige ånd, er kjøpt av og til Gud (**1 Kor 6,20**). Vi tilhører ham som har betalt regningen for oss. Kjøpt, ikke med forgjengelige ting som gull eller sølv, men med Jesu dyrebare blod (**1 Pet 1,18-19**).

Refleksjonsspørsmål:

- Hvordan kan vi slippe Jesus til i vårt liv?
- Hvorfor tror du Jesus rensar tempelet?